

традиції та здобутки, збагачуючи світову культуру. Через мову передається й естафета духовних цінностей від покоління до покоління. Чим повнокровніше функціонує в суспільстві мова, тим надійніший зв'язок та багатша духовність наступних поколінь. Дотримання мовних норм, популяризація рідної мови – це поступ у розвитку загальної культури нації. Отже, українська держава, як гарантує Конституція України, забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя, що сприяє розвитку української нації, її традицій і культури.

Попенко Анастасія Сергіївна
студентка юридичного факультету
науковий керівник –
Маргулов А. Х., д-р іст. наук, доц.,
професор кафедри
міжнародних відносин та туризму
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

СУЧАСНА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ

На сучасному етапі історичного розвитку досить актуальним є питання використання такого дієвого чинника суспільно-політичного функціонування, як молодь. У зв'язку з цим гостро постають такі питання, як – наскільки сучасна молодь готова взяти участь в державотворчих процесах сьогодення, а також що потрібно зробити для створення належних умов для реалізації можливостей сучасного підростаючого покоління та їх розвитку.

Дослідженню цієї теми приділили увагу ряд вчених, серед яких варто виділити М. Головатого, Є. Бородіна, В. Куліка, О. Голубицького, В. Рябіки, Ю. Поліщука, Ю. Тарабукіна, В. Онікієнка, Л. Ткаченко.

Молодь є суспільно диференційованою соціально-демографічною спільнотою, якій притаманні специфічні фізіологічні, соціально- психологічні, теоретико пізнавальні, культурно освітні та інші властивості, що характеризують її біосоціальне дозрівання як здійснення самовиразу її внутрішніх сутнісних сил і соціальних якостей [1, ст.63].

Стосовно визначення молодь України можна сказати, що воно розглядається як покоління, яке має потенціал для майбутнього розвитку нашої країни.

Державну молодіжну політику слід розглядати як самостійний напрям діяльності держави, що передбачає формування необхідних соціальних умов інноваційного розвитку країни, що реалізовується на основі активної взаємо-

дії з інститутами громадянського суспільства, громадськими об'єднаннями та молодіжними організаціями.

Ефективність молодіжної політики значною мірою залежить від системи відкритого розвитку, яка впливає на молодь та спонукає її проявляти ініціативу в усіх сферах життя, спонукає самостійно визначати важливі цілі та цінності, методи та пріоритети здійснення молодіжної політики. Проте існує необхідність популяризації такої відкритої системи та підтримання рівня соціальної безпеки, попередження та подолання труднощів, які можуть виникнути на шляху.

Управління молодіжною політикою здійснюється державою за допомогою системи державних органів, які спеціалізуються по роботі з молоддю, а також шляхом організації роботи соціальних служб та молодіжних інфраструктур.

Закріплені на законодавчому рівні завдання молодіжної політики, що регламентують діяльність та обумовлюють функції органів по роботі з молоддю, зумовлюючи ієрархічний розподіл, впливають на їх внутрішню структуру.

На нашу думку, основними завданнями молодіжної державної політики в Україні є: створення стартових, необхідних умов для соціалізації, серед яких варто виділити соціально-економічні, політичні та інші; реалізація проблем, запитів та інтересів молоді, проте не за рахунок інших соціальних груп; координація зусиль державних органів, партій, організацій, об'єднань, рухів, соціальних інститутів щодо забезпечення умов для розвитку і самореалізації молоді; соціальний захист груп молоді, неспроможних самостійно розв'язувати власні проблеми або хоча б полегшити своє життя [1, ст.65].

Варто зазначити, що надзвичайно важливим фактом, на який потрібно звернути увагу – це необхідність зосередження уваги на державній політиці, що спрямована на ту молодь, яка в зв'язку з певними життєвими обставинами не може і немає можливостей для покращення свого матеріального середовища. Дані кроки повинні здійснюватися для того, аби було створено належні умови для розвитку ініціатив молоді у межах певних соціальних груп.

При обговоренні вікових меж молоді необхідно зважати на такі чинники: відповідність законодавства, наявність коштів, відповідальність органів влади, зручність для статистики та міжнародні стандарти. Молодь дорослішає та розвивається різними шляхами, часто уникаючи стандартних підходів. Політика має бути спрямована і на тих молодих людей, які не йдуть стандартними шляхами (особливо тих, хто не отримує освіти та не представлений на ринку праці).

Зараз науковці виділяють чотири основних напрямки, пріоритети молодіжної політики: інтелектуальний, розумовий та творчий розвиток кожної особистості; популяризація здорового способу життя; зростання кількості

робочих місць та покращення умов праці; любов та повага до Батьківщини.

Сучасна молодіжна політика України повинна здійснюватися на всіх рівнях державної влади. Молодіжна політика є сукупністю дій державних і громадських інститутів, проте кожна соціальна інституція здійснює її відповідно до своїх потреб та можливостей.

Сучасний розвиток цивілізації висуває перед молоддю ряд проблем, серед яких проблеми не тільки національного, а й глобального, загальнолюдського характеру. Сьогодні перед державою стоїть завдання виробити виважену і збалансовану політику щодо молоді. Це має бути здійснено для того, щоб молоде покоління змогло в найближчому майбутньому проходити через ті чи інші випробування та ефективно вирішувати непрості питання.

Отож, молодіжна політика в Україні є одним із пріоритетних напрямків діяльності держави, яка здійснюється для задоволення потреб молоді та в їхніх інтересах. На жаль, вагомість та значущість молоді на сучасному етапі історичного розвитку держави не до кінця усвідомлюється представниками правлячої еліти. Тому й існує ряд проблем, серед яких можна виділити: недостатня увага до проблем молоді, зверхнє відношення до молодіжних рухів, фінансування заходів державної політики за залишковим принципом. Ці проблеми необхідно як скоріше вирішити, адже молодь України – її майбутнє, та ігноруючи проблеми молоді, ми ставимо під загрозу безхмарне майбутнє нашої держави.

-
1. Карнаух А. Проблеми молодіжної політики в сучасній Україні. Політичний менеджмент, 2005. С. 63-69.
 2. Головенько В.А. Молоде покоління України в алгоритмі суспільних процесів. С. 20-34.
 3. Метьолкіна Н.Б. Механізм формування та реалізації державної молодіжної політики в Україні, 2008. 11 с.
 4. Ева КЖАКЛЕВСКА, Говард ВІЛЬЯМСОН. Молодіжна політика в Україні. Висновки Команди міжнародних оглядачів Ради Європи, 2013. 192 с.